

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE IXe KAMER

A R R E S T

**nr. 222.730 van 5 maart 2013
in de zaak A. 207.268/IX-7890**

In zake : Sofie DECOSTER
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Pascal Lahousse
 kantoor houdend te 2800 Mechelen
 Leopoldstraat 64
 bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de RIJKSDIENST VOOR SOCIALE ZEKERHEID VAN DE
PROVINCIALE EN PLAATSELIJKE OVERHEIDS-
DIENSTEN (RSZPPO)
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaten David D’Hooghe en Nathanaëlle Kiekens
kantoor houdend te 1000 Brussel
Loksumstraat 25
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van de vordering

1. De vordering, ingesteld op 7 december 2012, strekt tot de
schorsing van de tenuitvoerlegging van:

- de beslissing van het beheerscomité van de RSZPPO van 12 november 2012
waarbij werd beslist om Sofie Decoster als stagedoend administratief assistent –
dossierbeheerder te ontslaan wegens beroepsongeschiktheid;
- de beslissing van het beheerscomité van de RSZPPO van 26 november 2012
waarbij Sofie Decoster wordt afgedankt wegens beroepsongeschiktheid en van
rechtswege in disponibiliteit wordt gesteld voor alle afwezigheden wegens
ziekte of arbeidsongeschiktheid tijdens de periode van 1 september 2012 tot en
met 30 november 2012.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een nota ingediend.

Auditeur Joke Goris heeft een verslag opgesteld.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 25 februari 2013.

Staatsraad Daniël Moons heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Pascal Lahousse, die verschijnt voor de verzoekster, en advocaat Jochen Vranckx, die loco advocaat David D’Hooghe verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Auditeur Joke Goris heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. De verzoekster werkt sinds 12 augustus 2008 als administratief assistent voor de RSZPPO, aanvankelijk met een tijdelijke arbeidsovereenkomst, en vanaf 1 oktober 2008 in het raam van een arbeidsovereenkomst van onbepaalde duur.

3.2. De verzoekster slaagt in een wervingsselectie voor statutairen. Op 1 januari 2011 vat de verzoekster haar stage aan als statutair ambtenaar (administratief assistent). Deze stage duurt in beginsel één jaar.

3.3. Tijdens de stage wordt na elke periode van drie maanden een stageverslag opgesteld.

Het eerste stageverslag van 31 maart 2011 bevat positieve vaststellingen, evenals een aantal negatieve elementen. Er wordt geconcludeerd dat de verzoekster een goede kandidaat is en dat de stage mag worden voortgezet.

3.4. Het tweede stageverslag van 23 augustus 2011 vermeldt eveneens positieve elementen, doch de negatieve vaststellingen nemen toe. Er wordt vermeld dat rekening moet worden gehouden met een mogelijke afdanking of een verlenging van de stage en dat de kans bestaat dat de stage in gunstige zin evolueert, doch niet in de huidige functie. Derhalve dient een andere aanwijzing binnen de RSZPPO te worden overwogen. De conclusie luidt dat de verzoekster beter zou kunnen, maar dat de stage mag worden voortgezet.

De negatieve elementen gaan deels terug op een aantal e-mailberichten waarin de verzoekster zich op beledigende wijze uitte ten aanzien van haar meerderen en collega's, evenals op een document van 44 bladzijden dat geen verband houdt met het werk, doch waar de verzoekster tijdens haar werkuren aan werkte. Naar aanleiding van deze feiten, die als een zware fout worden beschouwd, wordt de verzoekster op 29 april 2011 met onmiddellijke ingang geschorst in het belang van de dienst voor een periode van twee maanden.

Op 5 mei 2011 deelt de administrateur-generaal aan de verzoekster mee dat hij zijn beslissing tot voorlopige schorsing wenst in te trekken.

3.5. Uit het derde stageverslag van 13 oktober 2011 blijkt dat de verzoekster werd overgeplaatst van de groep Sociale Maribel naar de groep Productie. Het verslag bevat enkele positieve vaststellingen, evenals enkele negatieve vaststellingen. Ook vanuit de groep Productie, waar de verzoekster één week werkt, komen negatieve vaststellingen. Er wordt besloten dat de verzoekster beter zou kunnen en dat de stage mag worden voortgezet.

3.6. Het vierde stageverslag van 5 januari 2012 bevat een lijst negatieve vaststellingen en vermeldt dat de verzoekster beter zou kunnen en een negatieve indruk nalaat. Er wordt aangegeven dat rekening moet worden gehouden met een mogelijke afdanking of verlenging en dat het onzeker is dat de stage in gunstige zin evolueert. Er wordt beslist dat de stage zou moeten worden verlengd. De verzoekster tekent het verslag voor “gelezen en niet akkoord” en vermeldt dat zij haar opmerkingen zal formuleren voor de stagecommissie.

3.7. Op dezelfde datum wordt een verslag aan de stagecommissie opgesteld en de verzoekster legt op 2 februari 2012 een verweerschrift neer waarin zij vraagt om aan de benoemende overheid voor te stellen haar in vast verband te benoemen.

Op 2 februari 2012 beslist de stagecommissie om verzoeksters stage te verlengen met drie maanden, vanaf dezelfde datum. Daarbij moet een planningsgesprek worden gehouden tussen de verzoekster en haar directe chef, met resultaat- en ontwikkelingsdoelstellingen. Daarna dient een maandelijkse evaluatie te volgen.

3.8. Op 28 februari 2012 vindt het planningsgesprek plaats, tijdens hetwelk prestatiedoelstellingen en persoonlijke ontwikkelingsdoelstellingen worden vastgelegd.

Het daaropvolgende eerste evaluatierapport van 5 maart 2012 vermeldt een lijst met negatieve vaststellingen. Het tweede evaluatierapport van 6 april 2012 herneemt in grote lijnen die negatieve vaststellingen. Ook het derde en laatste evaluatierapport van 3 mei 2012 bevat een reeks negatieve vaststellingen.

3.9. In een verslag aan de stagecommissie van 24 mei 2012 wordt opgemerkt dat de maandelijkse evaluatierapporten telkens negatieve vaststellingen bevatten, waaronder opmerkingen betreffende verzoeksters attitude en (gebrek aan) respect voor de hiërarchische meerderen en betreffende het naleven van het arbeidsreglement. Omwille daarvan wordt het dossier opnieuw voorgelegd aan de

stagecommissie ter beoordeling en formulering van een gemotiveerd voorstel aan het beheerscomité.

3.10. Op 29 mei 2012 wordt de verzoekster uitgenodigd om te worden gehoord door de stagecommissie. Zij legt een verdedigingsnota neer waarin zij vraagt om te worden benoemd in vast verband.

Op het einde van de zitting van 12 juni 2012 beslist de stagecommissie om aan het beheerscomité een gemotiveerd voorstel tot afdanking van de verzoekster wegens beroepsongeschiktheid voor te leggen.

3.11. Op 3 augustus 2012 komt de stagecommissie opnieuw samen omdat tijdens de zitting van 12 juni 2012 het diensthoofd werd gehoord zonder dat de verzoekster en haar verdediger aanwezig waren.

Diezelfde dag beslist de stagecommissie opnieuw om aan het beheerscomité een gemotiveerd voorstel tot afdanking van de verzoekster wegens beroepsongeschiktheid voor te leggen.

Bij nota van 30 augustus 2012 wordt een voorstel in die zin voorgelegd aan het beheerscomité.

3.12. Op 12 november 2012 beslist het beheerscomité om de verzoekster wegens beroepsongeschiktheid te ontslaan uit haar functie van stagedoend administratief assistent, met een opzeggingstermijn van drie maanden. De verzoekster dient vanaf 13 november 2012 geen prestaties meer te verrichten en zal een opzeggingsvergoeding krijgen, uitbetaald overeenkomstig de duur van de opzeggingstermijn, voor de periode van 1 december 2012 tot en met 28 februari 2013.

Dit is de eerste bestreden beslissing, die op 12 november 2012 aan de verzoekster ter kennis wordt gebracht.

3.13. Bij aangetekende brief van 15 november 2012, gericht aan de administrateur-generaal, stelt verzoeksters vakbondsafgevaardigde dat verzoeksters arbeidsovereenkomst van onbepaalde duur van 1 oktober 2008 hervat dient te worden aangezien de oorzaak van de schorsing is weggefallen.

Bij aangetekende brief van 21 november 2012 antwoordt de administrateur-generaal dat de verzoekster met de aanvaarding van haar toelating tot de stage van statutair administratief assistent-dossierbeheerder de wil heeft uitgedrukt om haar arbeidsovereenkomst te beëindigen, zonder dat dit formeel bevestigd diende te worden.

In een afzonderlijke aangetekende brief van 21 november 2012 bevestigt de administrateur-generaal dat de verzoekster tijdens de opzeggings-termijn van drie maanden geen prestaties hoeft te leveren. De verzoekster behoudt tijdens die periode haar hoedanigheid van stagiair, doch er wordt haar dienstvrijstelling verleend. Voorts wordt de verzoekster gewezen op de beroepsmogelijkheid bij de Raad van State en op een aantal bestaande maatregelen inzake het verkrijgen van een sociale verzekering.

3.14. Op 26 november 2012 neemt het beheerscomité van de verwerende partij de administratieve beslissing om de verzoekster af te danken wegens beroepsongeschiktheid met een opzeggingstermijn van drie maanden. Tevens wordt de verzoekster voor de periode van 1 september 2012 tot en met 30 november 2012 van rechtswege in disponibiliteit gesteld voor alle afwezigheden wegens ziekte of arbeidsongeschiktheid.

Dit is de tweede bestreden beslissing.

Het wordt niet betwist dat deze beslissing aan de verzoekster werd meegedeeld.

IV. Onderzoek van de vordering

4. Overeenkomstig artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State kan slechts tot de schorsing van de tenuitvoerlegging worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen.

Moeilijk te herstellen ernstig nadeel

Standpunt van de partijen

5. De verzoekster betoogt in eerste instantie dat zij een uitermate ernstig nadeel lijdt op onder meer moreel, professioneel en familiaal vlak. Zij voelt zich moreel zeer zwaar getroffen, nu zij steeds naar best vermogen haar taken heeft uitgevoerd – dit overigens tijdens haar contractuele tewerkstelling tot ieders tevredenheid – en alsdan nooit opmerkingen kreeg van de verwerende partij. Zij ervaart het thans bestreden ontslag dan ook als een regelrechte kaakslag. De schandvlek daarvan kan niet met een vernietigingsarrest worden weggenomen.

Zij voegt daaraan toe dat een ontslag evident een moeilijk te herstellen ernstig nadeel met zich meebrengt en dat zij niet langer moet dulden dat een dergelijke uitermate ongunstige situatie blijft bestaan tot een eventueel later vernietigingsarrest tussenkomt.

De verzoekster roept tevens een financieel nadeel in, omdat zij ingevolge het ontslag wegens beroepsongeschiktheid niet onmiddellijk recht heeft op werkloosheidsvergoedingen, zodat haar huidige levensstandaard daaronder lijdt.

6. De verwerende partij argumenteert dat de verzoekster in gebreke blijft het beweerde financieel nadeel te staven met concrete, volledige en

precieze gegevens, zodat de verzoekster wat dit aspect betreft geen moeilijk te herstellen ernstig nadeel lijdt.

Ook het ingeroepen moreel nadeel is volgens de verwerende partij niet moeilijk te herstellen, aangezien dit afdoende wordt hersteld door de morele genoegdoening die uit een vernietiging voortvloeit. De verzoekster toont geen uitzonderlijke omstandigheden aan die kunnen rechtvaardigen dat het te dezen anders zou zijn.

Beoordeling

7. Om haar moeilijk te herstellen ernstig nadeel als evident te kwalificeren, verwijst de verzoekster naar het arrest nr. 50.974 van 23 december 1994 van de Raad van State inzake Van Nuffel. In dat schorsingsarrest was evenwel sprake van een op het eerste gezicht verkapte tuchtsanctie, genomen door een onbevoegde overheid, zonder de verzoeker te horen en zonder formele redengeving. De Raad van State heeft die concrete omstandigheden in aanmerking genomen om te oordelen dat de verzoeker niet moest dulden dat die voor hem ongunstige toestand blijft bestaan tot een eventueel later tussen te komen vernietigingsarrest hem in het gelijk stelt. Bijgevolg is de verwijzing naar dit arrest niet relevant.

8. Een moreel nadeel kan volgens vaste rechtspraak van de Raad van State in de regel worden hersteld door de morele genoegdoening die een vernietigingsarrest biedt. Het is slechts anders indien de verzoekster aantoont dat in haar geval bijzondere omstandigheden een onmiddellijk optreden van de Raad van State noodzakelijk maken.

Inzake de door de verzoekster te dezen aangehaalde evidentie, oordeelde de Raad van State dat een dergelijke vanzelfsprekendheid in de regel wel aanwezig kan worden geacht bij de afzetting van een ambtenaar bij een tuchtrechtelijke maatregel en mogelijk ook bij het niet-tuchtrechtelijk ontslag van

een vast benoemd ambtenaar (RvS, 21 oktober 2002, nr. 111.734, Taets; RvS, 19 september 2005, nr. 149.014, De Brauwer).

In casu bevindt de verzoekster zich echter in geen van die beide gevallen: zij is niet tuchtrechtelijk ontslagen, maar ontslagen als stagedoend ambtenaar omdat – samengevat – “de stage en zijn verlenging onvoldoende positief is verlopen om aanleiding te kunnen geven tot een vaste benoeming”. Zij was ook niet vast benoemd en had bijgevolg niet de hoedanigheid van iemand die naar aanleiding van haar vaste benoeming geschikt werd bevonden en dat plots niet langer is. Derhalve was de verzoekster iemand die door haar stage haar geschiktheid nog moest aantonen en daar niet in geslaagd is. De evaluatie die aan de basis ligt van haar ontslag na de stageperiode die een proeftijd is, stelt de verzoekster niet in zulk een kwalijk daglicht dat zij, alsof zij een tuchtrechtelijk afgezet ambtenaar was, kan gewagen van “een schandvlek die niet zomaar met een annulatiearrest kan worden weggenomen”. Indien de verzoekster niet aan de vereisten gesteld door de verwerende partij beantwoordt, impliceert zulks nog niet dat zij in een andere administratie of in de privé-sector door de bestreden beslissingen om die reden zal worden geweerd. Het risico van een ongunstige afloop van een stageperiode is immers inherent aan een proeftijd en een dergelijke mislukking maakt op zichzelf dan ook geen moeilijk te herstellen ernstig nadeel uit. Het niet verkrijgen van een welbepaalde betrekking dient zich niet als een beletsel aan om in de toekomst, weliswaar geen identieke, maar dan toch een gelijkwaardige beroepsactiviteit uit te oefenen. Bovendien houdt de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissingen niet in dat aan het ontslag van de verzoekster een dergelijke ruime ruchtbaarheid wordt gegeven, dat haar reclasseringsmogelijkheden er door in het gedrang zouden komen. Indien de verzoekster haar ontslag als een “morele kaakslag” ervaart, gaat zij er impliciet van uit dat zij bekwaam was om het geambieerde ambt uit te oefenen. Zij houdt er bijgevolg ten onrechte geen rekening mee dat de stage precies moet uitmaken of zij hiertoe wel over de nodige capaciteiten beschikt. Ten slotte toont de verzoekster niet aan dat de actuele situatie op de arbeidsmarkt in de sector waarin zij verder zou willen evolueren problematisch is.

De verzoekster reikt geen concrete gegevens aan waaruit kan blijken dat het aangevoerde moreel nadeel niet zou kunnen worden hersteld door de morele genoegdoening die door een vernietigingsarrest wordt verleend.

Bijgevolg toont de verzoekster niet aan dat zij een moreel nadeel lijdt.

9. Volgens vaste rechtspraak van de Raad van State is een financieel nadeel in beginsel niet moeilijk te herstellen. Het is slechts anders wanneer ten gevolge van de bestreden beslissingen het inkomen van de verzoekster dermate drastisch daalt dat dit leidt tot een ernstige vermindering van haar levensstandaard die groter is dan een louter financieel nadeel dat zij kan dragen tijdens de duur van de annulatieprocedure. Het is aan de verzoekster om het beweerde financieel nadeel te bewijzen en te staven met stukken.

Te dezen beperkt de verzoekster zich tot de loutere bewering dat haar huidige levensstandaard lijdt onder het bestreden ontslag, omdat zij niet onmiddellijk gerechtigd is op werkloosheidsvergoedingen ten gevolge van haar ontslag wegens beroepsongeschiktheid. Zij legt echter geen concrete gegevens of stavingsstukken voor waaruit zou blijken dat zij financiële moeilijkheden heeft. Elke aanwijzing over verzoeksters financiële draagkracht ontbreekt. Evenmin schept de verzoekster duidelijkheid omtrent haar gezinstoestand, huisvesting en kosten voor levensonderhoud; zo valt bijvoorbeeld niet uit te maken of de verzoekster een eigen huur- of hypotheeklast draagt, dan wel bij haar ouders inwoont.

Bovendien is een stageperiode een preciaire toestand en het inkomen dat eraan verbonden is, is niet als vaststaand te beschouwen, zodat de verzoekster ook kon en moest incalculeren dat de levensstandaard die zij daardoor verwerf eveneens precair was (RvS, 11 december 2012, nr. 221.692, Louvet).

Het door de verzoekster ingeroepen financieel, professioneel en familiaal nadeel kan niet worden aangenomen.

Uit hetgeen voorafgaat, volgt dat niet is voldaan aan de tweede cumulatieve voorwaarde van artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State. Deze vaststelling volstaat om de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissingen te verwerpen.

BESLISSING

De Raad van State verwerpt de vordering.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 5 maart 2013, door de Raad van State, IXe kamer, samengesteld uit:

Daniël Moons,	staatsraad, waarnemend voorzitter,
bijgestaan door	
Tiny Temmerman,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Tiny Temmerman

Daniël Moons